

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ तिमी बच्चाहरूको सेवा गर्न, तिमीले पनि बाबा समान बनेर सबैको सेवा गर ।

प्रश्न:- ब्रह्मा बाबाको कुनचाहिँ एउटा विचार चल्यो, जसमा शिवबाबा भन्नुहुन्छ- पर्खेर हेर, चिन्ता नगर ?

उत्तर:- बाबाको विचार चल्यो- समय धेरै नाजुक हुँदै जान्छ, बच्चाहरू अविनाशी ज्ञान रत्न लिन बाबाको पासमा आउनै पर्छ । यति धेरै बच्चाहरू कहाँ आएर बस्छन् ! कति भवन बनाउनु पर्ने हुन्छ । शिवबाबा भन्नुहुन्छ- पर्खेर हेर । कल्प पहिले जसरी आएर रहेका थिए, त्यसरी नै रहनेछन् । तिमीले चिन्ता नगर, तिमीले केवल पढिराख, मनमनाभव । तिमीले कर्मातीत बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ ।

गीत:- तुम्हें पाके हमने.....

ओम् शान्ति । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, ओम् शान्ति । अरू के भन्नुहुन्छ ! बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ओम् शान्ति, तत्त्वम् । हे बच्चाहरू ! तिमी पनि शान्त स्वरूप हो । तिमी पनि मास्टर पतित-पावन हो । यस्तो अरू कसैले भन्न सक्दैन । भनिन्छ, जस्तो काग उस्तै बच्चा । तिमी बच्चाहरूले पनि जान्दछौ- जस्ता बाबा उस्तै हामी । बाबा भन्नुहुन्छ- म ज्ञानका सागर हुँ । तिमी बच्चाहरूले पनि सम्झन्छौ हामी मास्टर ज्ञानसागर हौं अर्थात् नदी ठहरियौं । सागरका बाल-बच्चा पनि हुन्छन् नि । ठूला-ठूला नदीहरू पनि छन् । ठूला-ठूला तलाऊ, ठूला-ठूला सरोवर पनि छन् । त्यो हो जड, तिमी हो चैतन्य । सागरबाटै निस्केंका हुन् । कति बच्चाहरूले यी कुरालाई बुझ्दैनन् किनकि बच्चीहरूले पढे-लेखेका त छैनन् । बाबाले एक पटक सोध्नुभएको थियो- चिनी केबाट बन्छ ? गुँड केबाट बन्छ ? अनि भने रातो उखुबाट गुँड बन्छ, सेतो उखुबाट चिनी बन्छ । बिचरीहरूले पढे-लेखेका त छैनन् । अब तिमीलाई कति महान् कुरा बुझाउँछु । पानीको सागरबाट पानीकै नदीहरू निस्कन्छन् । मनुष्यहरू धेरै बढ्दै जान्छन्, त्यसैले पानी पनि धेरै चाहिन्छ नि । कति नहर आदि बनाइरहन्छन् । त्यसैले तिमी बच्चाहरू उठ्दा-बस्दा, हिँड्दा-डुल्दा यही ख्याल राख्नुपर्छ- हामीले यस पतित दुनियाँलाई पावन बनाउँछौं । गीतमा पनि भन्दछन्- बाबा हामीले हजुरबाट विश्वको बादशाहीको वर्सा लिन्छौं । यो हामीबाट कसैले छिन्न सक्दैन । २१ जन्म यो राजाई कायम रहन्छ । बेहदको बाबा आएर बेहदको राज्य भाग्य दिनुहुन्छ । राज्य भाग्य चलाउन लायक बनाउनु हुन्छ, पवित्र बनाउनु हुन्छ । बोलाउँछन् पनि, हे पतित-पावन आउनुहोस् । यो कुनै कृष्णलाई बोलाएका होइनन् । निराकार भगवान्लाई बोलाउँछन् । हे पतित-पावन भन्दा बुद्धिमा कृष्णको याद आउँदैन, परमात्माको याद आउँछ । बाबा आएर हरेक कुरा सम्झाउनु हुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरू सम्मुख बसेका छौ । उहाँ कुनै साधु-सन्त हुनुहुन्न । तिमीले जान्दछौ- निराकार शिवबाबा यस ब्रह्मा तनमा प्रवेश गरेर हामीलाई पढाउनु हुन्छ । गायन पनि छ- परमपिता परमात्माले ब्रह्माको तनद्वारा आदि सनातन देवी-देवता धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ । विनाश, स्थापनाको पछि नै भएको थियो । यसबाट सिद्ध हुन्छ पुरानो दुनियाँमा आउनुहुन्छ । ब्रह्माद्वारा स्थापना नयाँ दुनियाँको, शंकरद्वारा अनेक धर्महरूको विनाश गराउनुहुन्छ । सत्ययुगमा एक धर्म थियो, अहिले त अनेक धर्म छन् । एक देवी-देवता धर्मको निशानी चक्र आदि छन् । यी लक्ष्मी-

नारायणलाई भनिन्छ नै विश्वको मालिक । स्वर्गका मालिक नै विश्वको मालिक भए । यी कुरा अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा बसेको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! मनमनाभव । बच्चाहरूलाई यो घरी-घरी सावधानी मिल्छ— बाबा र वर्सालाई याद गर । यो नभुल । अरू प्वाइन्टहरू त बिर्सिन्छ, यो मुख्य हो नि । बाबा नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । उहाँले पावन बन्ने युक्ति बताउनु हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी सतोप्रधान थियौ । अहिले तमोप्रधान बनेका छौ । ८४ जन्म पूरै लियौ । अब फेरि तिमी तमोप्रधान बन्नुपर्छ । सतोप्रधान बन्यौ भने नै तिमी पवित्र दुनियाँमा जान सक्छौ । निराकारी दुनियाँ पनि पवित्र छ, साकारी दुनियाँ पनि पवित्र हुन्छ । अपवित्र पतित दुनियाँ यो हो । आत्मा पनि तमोप्रधान छ भने शरीर पनि तमोप्रधान छ । यो त सृष्टिको नाटक हो । यसमा ब्रह्माण्ड र सूक्ष्मवतन पनि आउँछ । सृष्टिको चक्र यहाँ घुम्छ । सत्ययुग-त्रेता यहाँ हुन्छ । यो सूक्ष्मवतनमा वा मूल वतनमा हुँदैन । यो यहाँ नै हुन्छ । यसलाई मनुष्य सृष्टि भनिन्छ । त्यो हो आत्माहरूको निराकारी दुनियाँ । त्यो हो ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको आकारी दुनियाँ । यो साकारी सृष्टि कति विशाल छ । सत्ययुगमा कति सानो सृष्टि हुन्छ । वहाँ हुन्छ नै एक धर्म । बाँकी मनुष्यले जो भन्छन्— वहाँ दैत्य आदि थिए, यी सबै भुटो हो ।

तिमीले बुझेका छौ— नयाँ दुनियाँको स्थापना, पुरानो दुनियाँको विनाशको गायन गरिएको छ । सबैको विनाश हुन्छ अनि सत्ययुग, स्वर्गको स्थापना हुन्छ । तिमीले पनि बाबाको साथमा सेवा गरिरहेका छौ । बाबा पनि आउनुहुन्छ बच्चाहरूलाई सेवा गर्न । यहाँ हुनुहुन्छ बेहदको बाबा । हेर्नुहुन्छ— मेरा बच्चाहरू धेरै दुःखी छन् त्यसैले अवश्य दया लाग्छ नि । उहाँ हुनुहुन्छ नै दयावान् बाबा । अहिले त सारा दुनियाँमा अशान्ति छ । एक बाबा सिवाय अरू कसैले शान्ति दिन सक्दैन । हठयोगी पनि अथाह छन् । आत्मालाई निर्लेप भन्दछन् । मनुष्यलाई उल्टो कुरा सुनाइदिन्छन् । वास्तवमा आत्माको सफाई हुनुपर्छ । आत्मामा नै मैला परेको छ, अरू कसैलाई थाहा छैन । भन्दछन् पनि— यो पाप आत्मा हो । धेरै पाप गर्छ । यो महात्मा हो, पुण्यात्मा हो । यस्तो भन्दैनन्— महान् परमात्मा हो । संन्यासीहरूका लागि भन्छन् पवित्र आत्मा किनकि संन्यास गरेका छन् । अहिले बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— आत्मालाई पवित्र बनाउने एक परमात्माका सिवाय अरू कोही हुन सक्दैन । पतित दुनियाँमा पावन आत्मा कोही हुन सक्दैन । अहिले कलमी लाग्छ । बिस्तारै बिस्तारै वृद्धि हुँदै जान्छ । यी त स-साना मठ, पन्थ आदि हाँगा-बिँगा हुन् । त्यसमा कहाँ मेहनत लाग्छ र । अनेक प्रकारका मन्त्र दिन्छन् । किसिम-किसिमका मन्त्र दिन्छन् । यो पनि वशीकरण मन्त्र हो, जसबाट तिमीले ५ विकारलाई जित्छौ । राम-रामको मन्त्र जप्छन्, यसबाट केही पनि फाइदा हुँदैन । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो पाप नाश हुन्छ । तिमी पवित्र आत्मा बन्छौ । यादलाई नै योग भनिन्छ । भारतवर्षको प्राचीन योग धेरै प्रख्यात छ । यसै योगद्वारा तिमीले विश्व माथि विजय पाउँछौ । भारतवर्षको राजयोग धेरै नामी छ । यो राजयोग बाबाले सिवाय अरू कसैले सिकाउन सक्दैन । तिमी हौ ब्रह्माकुमार, कुमारीहरू । बी.के. त यही हुन्छन् नि । प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू अवश्य ब्रह्माका साथै हुन्छन् । ब्राह्मण कुल पनि अवश्य हुनुपर्छ । यसलाई भनिन्छ, सर्वोत्तम सबैभन्दा उच्च ब्राह्मणकुल । अहिले तिमी ब्राह्मण हौ, फेरि उथल-पुथल हुन्छौ । बाजोलीको खेल खेल्छन् नि । शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ फेरि देवता, क्षत्रिय.... अहिले बाबाले सम्झाउनु हुन्छ मीठा-प्यारा बच्चाहरू ! धेरै सानो कुरा छ, बाबाको यादमा बस । यो पनि त बुद्धिमा छ— बाबाले

हामीलाई ८४ जन्मको रहस्य बताइरहनु भएको छ । ८४ लाख अथवा ८४ जन्मको हिसाब त चाहियो नि । कसैलाई थाहा छैन । ८४ लाखको त हिसाब कसैले बताउन सक्दैन । मनुष्यले ८४ जन्मको चक्कर लगाउँछन् । आत्माहरू माथिबाट आउँछन्, पार्ट खेलको लागि । सत्ययुगदेखि लिएर कलियुगको अन्त्यसम्म आइरहन्छन् । हरेकले आ-आफ्नो पार्ट खेलिरहन्छन् । यी कुरालाई मनुष्यले जान्दैनन् । एक बाबाले नै जान्न सक्नुहुन्छ । मनुष्यलाई कहिल्यै परमपिता, गड फादर भनिँदैन । गड फादर बोल्दा बुद्धि शिवबाबा तर्फ जान्छ । जीव आत्माका पिता त हुनुहुन्छ नि । आत्माले एक शरीर छोडेर अर्को शरीर लिन्छ । निराकार बाबाको नाम शिव हो । तिम्रो पनि एउटै नाम छ, आत्मा । फेरि शरीरका भिन्न-भिन्न नाम हुन्छन् । परमपिता परमात्माले पनि शरीरमा आएर ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । शरीर विना कहाँ सुनाउनुहुन्छ र । बाबा भन्नुहुन्छ— यिनको त आफ्नो नाम छ, मेरो शरीरको कुनै नाम छैन, नत म पुनर्जन्ममा आउँछु । म यिनमा प्रवेश गर्छु, यिनलाई पनि थाहा हुँदैन । कुनै तिथि-मिति छैन । हो, म कल्पको अन्त्य अर्थात् रातमा आउँछु । अहिले रात हो नि । यो हो नै पतितहरूको दुनियाँ । म आउँछु पावन दुनियाँ अर्थात् दिन बनाउन । यो पनि जान्दैनन्— बाबाले कहिले प्रवेश गर्नुभयो ? हो, विनाशको साक्षात्कार गरे । धेरै ध्यानमा जान्थे, त्यसको कुनै तिथि-मिति, बेला निकाल्न सकिँदैन । कृष्णलाई पनि पूजा गर्छन्, उनको रात्रिको जन्म देखाउँछन् । कुन समय, कति मिनेट आदि सारा निकाल्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म त छु नै निराकार । जसरी अरू मनुष्यले जन्म लिन्छन्, त्यसैगरी मेरो जन्म कहाँ हुन्छ र । मेरो त दिव्य, अलौकिक जन्म हुन्छ । म यिनमा प्रवेश गर्छु, फेरि गइहाल्छु । बयलमा दिनभरि कहाँ सवारी गरिन्छ र । मलाई जतिबेला बच्चाहरूले याद गर्छन्, म हाजिर हुन्छु । बाबा आएर बच्चाहरूसँग मिलन गर्नुहुन्छ, गुड मर्निङ्ग गर्नुहुन्छ । जसरी मनुष्यहरूले एक अर्कासँग भेटघाट गर्छन्, राम-राम वा नमस्ते भन्छन् । यो कुरा त बेहदको रूहानी बाबाले सम्झाउनु हुन्छ । म तिमी सबै बच्चाहरूको पिता हुँ । त्यसैले शिव बाबाका सन्तान तिमीहरू सबै आत्माहरू भाइ-भाइ हौ । यसमा खुशीको पारा चढ्नुपर्छ । बेहदको बाबा आउनुभएको छ, हामीलाई बेहदको वर्सा दिइरहनु भएको छ । बच्चाहरूलाई देखेर बाबालाई पनि खुशी हुन्छ, धेरै बच्चाहरू छन् । बच्चाहरूले जान्दछन्— हामीलाई बाबाले स्वर्गको मालिक बनाइरहनु भएको छ, राजाई दिनुहुन्छ । प्रजाले पनि त भन्दछन्— हाम्रो राज्य हो । जसरी भारतवासीहरूले भन्दछन्— यो हाम्रो भारत हो । राजा र प्रजा दुवैले भन्छन्— हाम्रो देश हो । तिमी बच्चाहरू नर्कवासी भएर फेरि स्वर्गवासी बन्छौ । बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ, अरू कुनै मेहनत बाबाले दिनुहुन्न । रहनु पनि गृहस्थ व्यवहारमा । यहाँ आएर कहाँ रहनु छ र । सबै यहाँ दौडेर आए भने यतिका सबैलाई बाबाले कहाँ राख्न सक्नुहुन्छ र । यतिका सबै बच्चाहरू एकैपटक कसरी सँगै रहन सक्छन् । सबै सेवा केन्द्रका बच्चाहरू एकैपटक कसरी मिलन गर्न सक्छन् ? कहाँ बस्न सक्छन् ? मुश्किल छ नि । दिन-प्रतिदिन बच्चाहरू वृद्धि भइरहन्छन्, यसको पनि केही युक्ति रच्नुपर्छ । यी सबै वरिपरिका भवनहरू लिनुपर्छ । घरवालासँग सोधिन्छ— कति माग्नुहुन्छ ? समयमा त लिनुपर्छ नि । पैसाको त कुनै कुरा छैन । समय धेरै नाजुक हुँदै जान्छ । बाबा र बच्चाहरू दुवै अविनाशी छन् । अविनाशी खजाना बच्चाहरूलाई दिनुहुन्छ । धेरै बच्चाहरू आउनेछन् । बाबाले विचार गर्नुहुन्छ— त्यति धेरै बच्चा कहाँ आएर बस्लान् ! बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले फेरि चिन्ता किन गर्छौ ? पर्खेर हेर । तिमीले पढिराख, मनमनाभव ।

तिमी बच्चाहरूले यो ख्याल पनि राख्नु छ, अब मलाई कर्मातीत अवस्थामा जानु छ, सतोप्रधान बन्नु छ । यादद्वारा नै पावन बन्छौ । बाबाले कुरा त धेरै सहज बताउनु हुन्छ । अति सहज छ, केवल बाबालाई याद गर्नु छ । हेर, गाईका बाच्छालाई माऊको याद आयो भने कराउँछन् नि । ती त हुन् जनावर । तिमी बच्चाहरूले पनि पुकान्यौ नि । पछि गएर धेरै पुकार्नेछन्, धेरै याद गर्नेछन् । तिमी बच्चाहरूले त अब जान्दछौ— बाबा आउनुभएको छ, विनाश त हुनु नै छ । प्राकृतिक प्रकोप हुनेछ । सबै आपसमा लडाईं भगडा गरिरहन्छन् । कति खर्च गरेर बमहरू बनाउँछन्, धेरै पैसा जान्छ । खर्च त हुन्छ नि । त्यति खर्च कहाँबाट ल्याउने ? मृत्युसंग डराउँछन् पनि, तैपनि बम बनाउन त बन्द गर्दैनन् । बमकै लडाईं हुनेछ । अहिले बनाउँछन् पनि त्यस्तै, बम गिन्यो अनि मनुष्य मरे । चीज बनाउनमा पहिला समय लाग्छ, फेरि त मिनेट मोटर (एक मोटर एक मिनेटमा) । छिटो-छिटो बनाउँछन् । बमहरू पनि कहाँ थोरै मात्र बन्छन् र ! तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— यो पुरानो दुनियाँ विनाश हुन्छ । अब बेहदको बाबासंगबाट वर्सा लिनु छ ।

गीता हो तिमी बच्चाहरूको, देवी-देवता धर्मको शास्त्र । बाँकी त साना साना छन्, तिनको कुनै महिमा छैन । ब्राह्मण धर्म हो सबैभन्दा उच्च । ब्राह्मणहरूको काम हो कथा सुनाउनु । तिमीले भन्न सक्छौ— हामी ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारी हौं ब्रह्माका बच्चा, हामीलाई हजुरबुवाको वर्सा प्राप्त भइरहेको छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ड्रामाको हर रहस्यलाई जानेर कुनै पनि कुराको चिन्ता गर्नु छैन । पढाइ पढिरहनु छ । मनमनाभव भएर कर्मातीत बन्ने ख्याल राख्नु छ । स्वयंलाई सतोप्रधान बनाउनु छ ।
- २) हामी आत्माहरू शिवबाबाको सन्तान आपसमा भाइ-भाइ हौं । शिवबाबाद्वारा वर्सा लिइरहेका छौं । यसै खुशीमा रहनु छ ।

वरदानः— परतन्त्रताको बन्धनलाई समाप्त गरेर सच्चा स्वतन्त्रताको अनुभव गर्ने मास्टर सर्वशक्तिमान् भव

विश्वलाई सर्व शक्तिहरूको दान दिनको लागि स्वतन्त्र आत्मा बन । सबैभन्दा पहिलो स्वतन्त्रता पुरानो देहको सम्बन्धबाट बन, किनकि देहको परतन्त्रताले अनेक बन्धनमा नचाहँदा नचाहँदै पनि बाँधिदिन्छ । परतन्त्रताले सदैव तलतिर नै लैजान्छ । चिन्ता वा निरस स्थितिको अनुभव गराउँछ । कुनै पनि सहारा स्पष्ट देखिँदैन । न चिन्ताको अनुभव, न खुशीको अनुभव, भुमरीको बीचमा अनुभव हुन्छ । त्यसैले मास्टर सर्वशक्तिमान् बनेर सर्व सम्बन्धबाट मुक्त बन, आफ्नो सच्चा स्वतन्त्रता दिवस मनाऊ ।

स्लोगनः— परमात्म-मिलनमा सर्व प्राप्तिको मौजको अनुभव गरेर सन्तुष्ट आत्मा बन ।